

βέλον

Τρίτη, 25 Σεπτεμβρίου 2012
8:55 μμ

Σημασία:

- Ἡ βήλον

Εγκυκλοπαιδικά

• Η χρήση βέλον (που συναντάται και σήμερα βλ. [Ποίηση](#)) αναφέρεται στο **Περι της του Βασιλείου** Τάξεως του Κων/νου του Προφυρογέννητου Τομ. II σελ 101

**μεγάλου καὶ οἰκε:ακοῦ παππίου ἀνοίγοντο; (31), εἰσ-
έρχονται, καὶ καθέζονται ἐν τῷ βέλῳ (32) τοῦ παν-
θέου (33), καὶ εἶθ' οὕτως εἰσέρχονται οἱ βεστήτο-
ρες (34), καὶ αἴρουν τὴν Μωσαϊκὴν ῥάβδον (35) ἀπὸ**

Ετυμολογία:

- Από το λατινικό velum
1. Υφασμα, κάλυμμα, παραπέτασμα, κουρτίνα. Από εδώ το velamen και το ματιον του ναυτικού βελαμάνα > [μπελαμάνα](#).
 2. Ιστίον, πανί πλοίου ως μεσον πρόωσης. Τότε συνηθως στον πληθυντικό vela . Remis vesique = με κουπιά και πανιά . Plenissimis velis = πλησίστιο.

Εικόνες

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΒΕΛΟ

Παραδοσιακό Σκοπελίτικο τρεχαντήρι με ιστοφορία "Μπομπάρδα"

Φράσεις

Παράγωγα

Βελάδα (ιματίδιον)

Βελατούρα (ιστριοφορία, αλλά και μπογιά, αστάρι)

Μπελαμάνα (ναυτ. Ιματιον)

Αναφορές

Τεχνη

Ποίηση

Ηρθε κι η κυρά-Αγγέλω

Με το μαῦρο της το βέλο.

Στου Λινάρδου την Ταβέρνα - Ρεμπέτικο

ΑΣ3 Βυζαντινό Λεξικό - Copyright© 2012 by Aris Stougiannidis